Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (üheksas koda)

17. märts 2016*

Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Määrus (EÜ) nr 882/2004 — Määrus (EÜ) nr 854/2004 — Sööda- ja toidualane ametlik kontroll — Lõivud, mida liikmesriigid võivad koguda, et katta ametlikest kontrollidest tulenevaid kulusid — Riikliku veterinaararsti abide koolitamisega seotud kulud

Kohtuasjas C-112/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Østre Landsret'i (Ida piirkonna apellatsioonikohus, Taani) 2. märtsi 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 4. märtsil 2015, menetluses

Kødbranchens Fællesråd, kes esindab Århus Slagtehus A/S-i, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen-i, Hadsund Kreaturslagteri A/S-i, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S-i, Kjellerup Eksportslagteri A/S-i, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S-i, Vejle Eksportslagteri A/S-i,

versus

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,

Fødevarestyrelsen,

EUROOPA KOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja president C. Lycourgos (ettekandja), kohtunikud E. Juhász ja K. Jürimäe,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— Kødbranchens Fællesråd (kes esindab Slagtehus A/S-i, Hadsund Kreaturslagteri A/S-i, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S-i, Kjellerup Eksportslagteri A/S-i, Vejle Eksportslagteri A/S-i), esindaja *advokat* H. Sønderby Christensen,

— Kødbranchens Fællesråd (kes esindab Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen-i ja Mogens Nielsen Kreaturslagteri-A/S-i), esindajad: *advokat* M. Honoré ja *advokat* H. Djuurhus,

— Taani valitsus, esindaja: C. Thorning, keda abistas *advokat* R. Holdgaard,

* Kohtumenetluse keel: taani.

— Euroopa Komisjon, esindajad: H. Støvlbæk ja D. Bianchi,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, lk 1; ELT eriväljaanne 03/45, lk 200, ja parandused ELT L 191, lk 1, ning ELT 2004, L 191, lk 29), artikli 27 lõike 4 punkti a ning VI lisa punkte 1 ja 2.

2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, mille üks pool on Kødbranchens Fællesråd (Taani lihatööstuse katusorganisatsioon), kes esindab seitset tapamajana tegutsevat ettevõtjat: Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S ja Vejle Eksportslagteri A/S (edaspidi koos „ettevõtjad“), ning teine pool Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (toidu-, põllumajandus- ja kalandusministeerium) koos Fødevarestyrelseniga (Taani Veterinaar- ja Toiduamet) sööda- ja toidualastest ametlikest kontrollidest tulenevate kulude katmiseks ette nähtud lõivude kogumise üle.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus (EÜ) nr 854/2004

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ette nähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT L 139, lk 206; ELT eriväljaanne 03/45, lk 75), mida on muudetud nõukogu 13. mai 2013. aasta määrusega (EL) nr 517/2013 (ELT L 158, lk 1; edaspidi „määrus nr 854/2004“), artikli 2 lõike 1 punktis h on ette nähtud:

„1. Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

h) *riikliku veterinaararsti abi* – isik, kes on käesoleva määruse kohaselt pädev tegutsema riikliku veterinaararsti abina, kelle pädev asutus on määranud ning kes töötab riikliku veterinaararsti alluvuses ja tema vastutusalas“.

4 Määruse nr 854/2004 artikli 5 punktides 1, 4 ja punkti 5 alapunkti a ning punktis 7 on sätestatud:

„1. Riiklik veterinaararst teostab I lisa II peatüki I jao üldiste nõuete ja IV jao erinõuete kohaselt värsket liha turule viivates tapamajades, ulukiliha töötlemisettevõtetes ja lihalõikusettevõtetes inspekteerimisülesandeid, mis käsitlevad eelkõige järgmist:

[...]

[...]

4. Riikliku veterinaararsti abid võivad aidata riiklikku veterinaararsti I lisa I ja II jaos nimetatud ametlike kontrollide läbiviimisel III jao I peatüki kohaselt. Sel juhul töötavad nad sõltumatu rühma osana.

5.

a) Liikmesriigid tagavad, et neil on piisavalt riigitöötajaid I lisa alusel nõutud ametlike kontrollide läbiviimiseks III jao II peatükis täpsustatud sagedusega.

[...]

7. Liikmesriigid tagavad, et riiklikud veterinaararstid ja nende abid on vastava kvalifikatsiooniga ja läbinud koolituse I lisa III jao IV peatüki kohaselt.“

5 Määruse nr 854/2004 I lisas on käsitletud värsket liha ning see lisa sisaldab eelkõige I jagu, milles on täpsustatud riikliku veterinaararsti ülesanded, ja III jagu „Vastutuse jagamine ja kontrollide sagedus“.

6 Määruse nr 854/2004 I lisa III jagu sisaldab I peatükki „Riikliku veterinaararsti abid“, milles on sätestatud, et „[r]iikliku veterinaararsti abid võivad abistada riiklikku veterinaararsti kõikide ülesannete täitmisel järgmiste piirangute ja IV jaos sätestatud erieeskirjade kohaselt“. Samas jaos sisaldub ka III peatükk „Tapamaja personali kaasamine“, milles on ette nähtud, et liikmesriigid võivad lubada tapamaja personalil üle võtta riikliku veterinaararsti abide ülesanded linnu- või küülikuliha tootmise kontrollimisel.

7 Kõnealune III jagu sisaldab ka IV peatükki „Kvalifikatsioon“. Selle peatüki punktis B „Riiklike veterinaararstide abid“ on sätestatud:

„1. Pädev asutus võib riikliku veterinaararsti abiks määrata üksnes isiku, kes on läbinud koolituse ja sooritanud järgmiste nõuete kohase katse.

[...]

6. Riiklike veterinaararstide abid hoiavad teadmised ajakohastatud tasemel ja peavad sammu uute arengutega regulaarse täiendõppe ja erialase kirjanduse kaudu. Riikliku veterinaararsti abi läbib võimaluse korral iga-aastase täiendõppe.

[...]“

Määrus (EÜ) nr 882/2004

8 Määruse nr 882/2004 põhjendused 6, 11, 12 ja 32 on sõnastatud järgmiselt:

„(6) Liikmesriigid peaksid jõustama sööda- ja toidualased õigusnormid, loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevad eeskirjad ning jälgima ja kontrollima nende asjaomaste nõuete täitmist ettevõtjate poolt kõigis tootmise, töötlemise ja turustamise etappides. Selleks tuleb korraldada ametlikke kontrolle.

[...]

(11) Ametlike kontrollide tegemise alal pädevad asutused peaksid vastama mitmele tegevuskriteeriumidele, et tagada nende erapooletus ja tõhusus. Neil peaks olema piisav arv sobiva kvalifikatsiooniga kogenud töötajaid ning piisavad vahendid ja seadmed tööülesannete nõuetekohaseks täitmiseks.

(12) Ametlike kontrollide tegemisel tuleb kasutada selleks otstarbeks väljatöötatud asjakohaseid meetodeid, sealhulgas korralisi seirekontrolle ja intensiivsemaid kontrolle, näiteks ülevaatusi, vastavustõendamisi, auditeid, proovide võtmist ja proovide analüüsimist. Kõnealuste meetodite õige rakendamine eeldab ametlikke kontrolle tegevate töötajate asjakohast väljaõpet. Väljaõpe on vajalik ka selle tagamiseks, et pädevad asutused võtaksid otsuseid vastu ühtsel viisil, eelkõige seoses ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollpunktide (HACCP) põhimõtete rakendamisega.

[...]

(32) Ametlike kontrollide korraldamiseks peaksid olemas olema piisavad rahalised vahendid. Seetõttu peaks liikmesriikide pädevatel asutustel olema lõivustamise või maksustamise võimalus, et katta ametlike kontrollidega seoses kantud kulusid. Selle protsessi käigus on liikmesriikide pädevatel asutustel vabadus kehtestada lõive ja makse fikseeritud summadena, mis tuginevad kantud kuludele ja võtavad arvesse ettevõtjate konkreetset olukorda. Lõivude kohaldamisel käitlejate suhtes peaksid kehtima ühised põhimõtted. Seepärast on asjakohane sätestada ülevaatuslõivude taseme määramise kriteeriumid. [...]“

9 Määruse nr 882/2004 artikli 1 lõike 1 punktis a on sätestatud:

„Käesoleva määrusega sätestataks üldised eeskirjad ametlike kontrollide tegemiseks, et kontrollida vastavust eeskirjadele, mille eesmärgiks on eelkõige:

a) inimestele ja loomadele otseselt või keskkonna kaudu suunatud ohtude vältimine, kõrvaldamine või vähendamine vastuvõetava tasemeni.“

10 Selle määruse artikli 3 lõikes 1 on sätestatud liikmesriikide üldised kohustused seoses ametlike kontrollide korraldamisega ning selles on eelkõige nähtud ette, et ametlikke kontrolle tehakse „korrapärase[lt] riskidest lähtuvalt ja asjakohase sagedusega, et saavutada käesoleva määruse eesmärgid“, võttes arvesse kõnealuses sättes täpsustatud asjaolusid.

11 Selle määruse artikkel 6 „Ametlikke kontrolle tegevad töötajad“ on sõnastatud järgmiselt:

„Pädev asutus tagab, et kõik tema töötajad, kes teevad ametlikke kontrolle:

a) saavad oma pädevusvaldkonnas asjakohast väljaõpet, mis võimaldab neil oma tööülesandeid pädevalt täita ja teha ametlikke kontrolle järjepideval viisil. Kõnealune väljaõpe hõlmab vajaduse korral II lisa I peatükis nimetatud valdkondi;

b) hoiavad end oma pädevusvaldkonna arenguga kursis ja saavad vajaduse korral korrapärast lisaväljaõpet;

[...]“

12 Määruse artiklis 26 on ette nähtud:

„Liikmesriigid tagavad piisavate rahaliste vahendite olemasolu, et tagada ametlikeks kontrollideks vajalikud töötajad ja muud vahendid mis tahes vajalikuks peetavate meetmetega, sealhulgas üldise maksustamise või lõivude või maksude kehtestamise teel.“

13 Määruse nr 882/2004 artikli 27 lõikes 1 ja lõike 4 punktis a on sätestatud:

„1. Liikmesriigid võivad koguda lõive või makse, et katta ametlikest kontrollidest tulenevaid kulusid.

[...]

4. Ametlike kontrollide jaoks vastavalt lõikele 1 või 2 kogutavad lõivud:

a) ei ole kõrgemad, kui vastutavate pädevate asutuste poolt seoses VI lisas loetletud nimetustega kantavad kulud“.

14 Määruse nr 882/2004 VI lisas on kehtestatud lõivude arvutamisel arvesse võetavad kriteeriumid:

„1. Ametlike kontrollidega seotud töötajate palgad.

2. Ametlike kontrollidega seotud töötajate kulud, sealhulgas kulud vahenditele, tööriistadele, seadmetele, koolitusele, reisimisele ja seonduvad kulud.

3. Laboratoorsete analüüside tegemise ja proovide võtmise kulud.“

Taani õigus

15 13. detsembri 2006. aasta ministri määruse nr 1455 loomsete saaduste kontrollitehnikute koolituse kohta (bekendtgørelse nr 1455 om uddannelsen til tilsynstekniker inden for kontrol med animalske produkter, edaspidi „määrus nr 1455/2006“) §-s 1 on sätestatud:

„Koolituse eesmärk on anda õppurile oskus abistada riiklikku veterinaararsti selle vastutusel ja alluvuses tapamajades, ulukiliha töötlevates ettevõtetes ja värsket liha turustavates lihalõikusettevõtetes täidetavate konkreetsete kontrolliülesannete täitmisel (vt [määrus nr 854/2004]). Lisaks omandab koolituse läbinud õppur oskuse kontrollida riikliku veterinaararsti vastutusel tapalinnuliha.“

16 Määruse nr 1455/2006 §-s 2 on sätestatud:

„1. Koolitus seisneb osaajalises kutseõppes, mida pakuvad täiend- või jätkuõppena haridusministeeriumi poolt selleks määratud asutused.

Täisajalise koolituse kestus on 36 nädalat, millest 16 nädalat peab olema praktika.

[...]“

17 Määruse nr 1455/2006 §-s 3 on sätestatud:

„1. Asutus võib koolitusele võtta kandidaate, kellel on olemas asjakohane väljaõpe või eelnev kolmeaastane asjakohane töökogemus.

2. Koolitusele võtmise eeltingimus on, et osalejal on Veterinaar- ja Toiduameti (Fødevarestyrelsen) piirkondlik organiga sõlmitud praktikakokkulepe.“

18 27. detsembri 2013. aasta ministri määruse nr 1649 lihakontrollide lõive reguleerivate toidu, sööda ja elusloomade kontrollimise tasustamise eeskirjade (bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v.) (edaspidi määrus „nr 1649/2013“) §-s 1 on ette nähtud:

„Käesolevas määruses on käsitletud lõivude maksmist kontrollide ja muude ülesannete täitmise eest, sealhulgas inspektsioonide, lubade, registreerimise, heakskiitude, aruannete, tõendite ja analüüside eest, mida tehakse seoses toiduga, söödaga, elusloomadega ning ettevõtjatega ja nende seadmete ja toodetega, sealhulgas muud kui toiduained ja loomsed saadused. Lisaks hõlmab määrus lõivude maksmist, millega rahastatakse ekspordiga seoses antavat abi.“

19 Määruse nr 1649/2013 §-s 3 on sätestatud:

„Ettevõtjad, kellel on olemas toiduseaduste kohane tapamaja luba, kuid kes ei kuulu § 23 kohaldamisalasse, kannavad Taani Veterinaar- ja Toiduameti (Fødevarestyrelsen) kontrollide kulud vastavalt käesolevale peatükile.“

20 Määruse nr 1649/2013 §-s 4 on sätestatud:

„1. Paragrahvis 3 nimetatud lõiv arvutatakse välja kindlaks määratud otseste ja ühiste kontrollikulude põhjal.

2. Iga ettevõtja otsesed kontrollikulud hõlmavad kontrollitöötajate palgakulusid, proovide laborianalüüside kulusid ja ettevõtjas kontrolli tegemisega seotud halduskulusid.

[...]

4. Järgmisi üldkulusid jagavad ettevõtjad võrdeliselt oma otseste kontrollikuludega:

[...]

3) Kontrollitöötajate täiend- või jätkuõppe kulud või sellega seotud kulud, sealhulgas selliste kontrollitehnikute koolituse kulud, kes võetakse tööle koolituse läbimiseks.

[...]“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

21 Alates 2000. aastast peavad kõik Taani tapamajad maksma lihakontrolli lõive, mis sisaldavad Taani Veterinaar- ja Toiduameti kantud kontrollitehnikute koolituskulusid. Enne seda oli nende kulude katmiseks kasutusel mitu erinevat süsteemi, millest üks seisnes näiteks koolituskulude ettenägemises riigi eelarves avaliku sektori kuluna.

22 Isikutega, kes soovivad saada toidukäitlemissektoris kontrollitehnikuks, sõlmib Taani Veterinaar- ja Toiduamet koolituse läbimiseks „kontrolliassistendi“ tähtajalise töölepingu. Nad võetakse tööle tingimusel, et läbivad 36 nädalase koolituse. Eelotsusetaotlusest nähtub, et kontrolliassistendid ei ole varem kunagi teinud lihakontrolle, kuid neil peab samas kõnealusel koolitusel osalemiseks olema kas asjakohane eelnev kolmeaastane töökogemus või nad peavad olema läbinud lihuniku, vorstitegija või soolepuhastaja koolituse. Selleks, et neid saaks võtta tööle kontrollitehnikuna, peavad nad kõnealuse koolituse ajal tegema praktika tapamajas ning seejärel sooritama nõuetekohase katse. Neid võidaks määrata lihakontrollide tegemiseks eri tapamajadesse.

23 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu tuvastatud asjaoludest nähtub, et koolituse kogukulud, eelkõige koolitatavate isikute palgakulud, jagatakse kõigi tapamajade vahel, sealhulgas ka tapamajad, mis kontrollitehnikuid ei kasuta või kasutavad neid suhteliselt vähe. Tapamajad peavad lisaks tavalistele kuludele osalema kõigi uute kontrollitehnikute koolitusega seotud kulude kinnimaksmises ja seda isegi siis, kui kontrolliassistent ei soorita kontrollitehnikuna töölevõtmiseks nõutavat eksamit. Samuti peavad tapamajad kinni maksma nende kontrolliassistentide koolituskulud, kelle Taani Veterinaar- ja Toiduamet võtab tööle ametikohtadele, mis ei ole lihakontrollidega seotud, või kes asuvad tööle väljaspool seda asutust. Lisaks peavad tapamajad kinni maksma uute kontrollitehnikute koolituskulud ja seda olenemata sellest, kas ja kui palju nad neid tehnikuid ise kasutavad.

24 Taani lihatööstuse katusorganisatsioon, kes esindab seitset Taani tapamajana tegutsevat ettevõtjat, esitas 5. jaanuaril 2009 kaebuse, milles palus kohustada tunnistama toidu-, põllumajandus- ja kalandusministeeriumi, et nende isikute koolituskulusid, kes võetakse tööle selleks, et nad läbiksid kontrollitehniku koolituse, ja nende koolituseaegseid palgakulusid ei tohi maksuasutus arvata ametlike kontrollidega seoses kantud kulude hulka. Lisaks nõuab ta õigusvastaselt kogutud lõivude tagasimaksmist.

25 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et talle esitatud vaidluse lahendamiseks on vaja tõlgendada määrust nr 882/2004 selleks, et teha kindlaks, kas lihakontrollide eest kogutavate lõivude sisse võib arvata uute kontrollitehnikute palku ja nende koolitusega seotud kulusid.

26 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul ilmneb määruse nr 882/2004 põhjendusest 32 ning artiklist 26 ja artikli 27 lõikest 1, et liikmesriigid võivad riiklikest kontrollidest tulenevaid kulusid rahastada lõivudest. Siiski ilmneb ka määruse artikli 27 lõike 4 punktist a, et lõivudega kaetavad kulud ei tohi olla kõrgemad, kui vastutavate pädevate asutuste poolt seoses kõnealuse määruse VI lisas loetletud kriteeriumidega kantavad kulud.

27 Neil asjaoludel otsustas Østre Landsret (Ida piirkonna apellatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määruse nr 882/2004 artikli 27 lõike 4 punkti a ning VI lisa punkte 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid ei tohi toiduettevõtjatelt kogutavate lõivude sisse arvata selliste avalikus teenistuses olevate töötajate palga- ja koolituskulusid, kes võetakse tööle selleks, et nad läbiksid koolituse, mis vastab määruses nr 854/2004 sätestatud „riikliku veterinaararsti abi“ kvalifikatsiooninõuetele, kuid kes enne koolitust või selle ajal ise lihakontrolle ei tee?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

28 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust, kas määruse nr 882/2004 artikli 27 lõike 4 punkti a ning VI lisa punkte 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui liikmesriigid arvavad toiduettevõtjatelt ametlike kontrollide läbiviimiseks kogutavate lõivude summat kindlaks määrates nende hulka selliste töötajate palga- ja koolituskulusid, kes läbivad kohustuslikku riikliku veterinaararsti abi koolitust, kuid kes enne baaskoolitust või selle ajal ise lihakontrolle ei tee.

29 Kõigepealt tuleb mainida, et määruse nr 854/2004 artikli 5 punktide 1 ja 4 ning I lisa I ja III jao kohaselt teostab riiklik veterinaararst tapamajades kontrolli- ja inspekteerimisülesandeid ning teda võib abistada riikliku veterinaararsti abi. Lisaks ilmneb nimetatud lisa III jao III peatükist, et teatavatel erijuhtudel võib tapamaja personalile anda loa üle võtta riikliku veterinaararsti abide eriülesanded.

30 Määruse nr 882/2004 artikli 27 lõikes 1 on ette nähtud, et „[l]iikmesriigid võivad koguda lõive või makse, et katta ametlikest kontrollidest tulenevaid kulusid.“ Selle artikli lõike 4 punktis a on täpsustatud, et need lõivud „ei ole kõrgemad, kui vastutavate pädevate asutuste poolt seoses VI lisas loetletud nimetustega kantavad kulud“, milles on nimetatud ametlike kontrollidega seotud töötajate palgad ja töötajatega seotud kulud, sealhulgas kulud „koolitusele“.

31 Siinkohal tuleb märkida, et vastupidi Taani valitsuse seisukohale, ei ole määruse nr 882/2004 artiklis 27 jäetud liikmesriikidele lõivude arvutamisel arvessevõetavate kriteeriumide osas mingit kaalutlusruumi.

32 Liidu seadusandja võttis konkurentsimoonutustega võitlemiseks vastu ametlike kontrollide läbiviimise ühtlustatud reeglid, mis on eelkõige seotud erinevate kriteeriumidega, mida võib ametliku kontrolli läbiviimise kulude katmiseks ette nähtud lõivu kehtestamisel arvesse võtta (vt selle kohta kohtuotsus komisjon *vs*. Saksamaa, C-270/07, EU:C:2009:168, punkt 42).

33 Selle kohta nähtub selgelt käesoleva kohtuotsuse punktis 30 meelde tuletatud määruse nr 882/2004 artikli 27 lõike 4 punktist a, et kõnealuse määruse VI lisas on esitatud ammendav loetelu kriteeriumidest, mida võib arvesse võtta tapamajades läbiviidavate ametlike kontrollidega seotud kulude arvutamisel.

34 Tuleb rõhutada, et määruse nr 882/2004 keeleversioonid erinevad väljendite poolest, mida on VI lisas kasutatud neid isikuid määratledes, kelle kulusid võib lõivudest katta. Kui kõnealuse määruse saksakeelses (*des für die amtlichen Kontrollen eingesetzten Personals*) ja prantsuse (*personnel chargé des contrôles officiels*) versioonis on mainitud töötajaid, kes kontrolle läbi viivad, on inglise (*staff involved in the official controls*) ja itaaliakeelses (*personale partecipante ai controlli ufficiali*) versioonis kasutatud väljendit, mis võib hõlmata palju laiemat isikuteringi. Määruse taanikeelse versiooni lisa punktis 1 on märgitud, et lõivudest võib rahastada ametlikke kontrolle läbiviivate töötajate palku (*lønninger til personale, der udfører offentlig kontrol*), samas on selle lisa punktis 2 sisalduvas väljendis, mille tähendus on märksa laiem, et rahastada võib ametlike kontrollidega seotud töötajate kulusid (*personaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol*).

35 Taani valitsus märgib oma seisukohtades, et kontrollides osalemise määra ei ole kirjeldatud üheski määruse nr 882/2004 VI lisa keeleversioonis ja leiab, et kõnealune lisa ei välista riikliku veterinaararsti abide koolituse kulude rahastamist liikmesriigi poolt lõivu abil, isegi kui neid kulusid ei ole tehtud niisuguste isikute kasuks, kes kontrolle tegelikult ja vahetult läbi viivad.

36 Siinkohal tasub märkida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa ühes keeleversioonis kasutatud liidu sätte sõnastus olla selle sätte tõlgendamise ainus alus ja sellele keeleversioonile ei saa tõlgendamisel anda eelist muude keeleversioonide ees. Nimelt tuleb liidu õigusnorme tõlgendada ja kohaldada ühetaoliselt, arvestades liidu kõigis keeltes kehtivaid versioone. Kui liidu õigusakti keeleversioonides on erinevusi, tuleb sätet tõlgendada, lähtudes selle õigusakti üldisest ülesehitusest ja eesmärkidest, milles see esineb (kohtuotsus Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Käesoleval juhul on määruse nr 882/2004 eesmärk tulenevalt selle artiklist 1 eelkõige inimestele ja loomadele suunatud ohtude vältimine, kõrvaldamine või vähendamine vastuvõetava tasemeni ametlike kontrollide tegemise kaudu. Määruse artiklis 3 on sätestatud, et liikmesriigid tagavad ametlike kontrollide korrapärase tegemise.

38 Lisaks nähtub määruse nr 882/2004 põhjendustest 11 ja 32, et liikmesriikide pädevatel asutustel peaks tööülesannete nõuetekohaseks täitmiseks olema piisav arv sobiva kvalifikatsiooniga kogenud töötajaid ning neil peab olema lõivustamise või maksustamise võimalus, et katta ametlike kontrollidega seoses kantud kulusid.

39 Sellega seoses tuleb märkida, et kuigi määruse nr 882/2004 artiklis 26 on ette nähtud üldine maksustamine või lõivude või maksude kehtestamine, et tagada „ametlikeks kontrollideks vajalikud töötajad ja muud vahendid“, on määruse artiklis 27 viidatud üksnes lõivudele ja maksudele ning lõige 1 annab liikmesriikidele õiguse neid koguda selleks „et katta ametlikest kontrollidest tulenevaid kulusid“. Eelnevast järeldub, et lõivud on ette nähtud üksnes selleks, et liikmesriigid saaksid katta tegelikult toiduettevõtjate kontrollimisest tulenevaid kulusid ja nende eesmärk ei ole lasta niisuguste töötajate esialgsest koolitamisest tekkinud kulusid tasuda toiduettevõtjatel.

40 Järelikult tuleb määruse nr 882/2004 VI lisa, millele viidatakse artiklis 27, tõlgendada nii, et selles on silmas peetud üksnes ametlike kontrollide tegemisel tegelikult osalevate isikute palkasid ja nendega seotud kulusid.

41 Lisaks tuleb meelde tuletada – nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 29 –, et kontrolle teevad riiklikud veterinaararstid, keda tohivad aidata üksnes riikliku veterinaararsti abid või teatavatel erijuhtudel tapamajade töötajad. Ühestki määruse nr 854/2004 sättest ei tulene, et isikud, kes läbivad riikliku veterinaararsti abi kohustuslikku baaskoolitust, võivad selle koolituse ajal osaleda ametlike kontrollide tegemises.

42 Seega tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 882/2004 artikli 27 lõike 4 punkti a ning VI lisa punkte 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui liikmesriigid arvavad toiduettevõtjatelt ametlike kontrollide läbiviimiseks kogutavate lõivude summat kindlaks määrates nende hulka kohustusliku riikliku veterinaararsti abide baaskoolitusega seotud kulud.

Kohtukulud

43 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (üheksas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks, artikli 27 lõike 4 punkti a ning VI lisa punkte 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui liikmesriigid arvavad toiduettevõtjatelt ametlike kontrollide läbiviimiseks kogutavate lõivude summat kindlaks määrates nende hulka kohustusliku riikliku veterinaararsti abide baaskoolitusega seotud kulud.

Allkirjad